УДК: 378(045/046)

[https://doi.org/10.33296/2707-0255-8\(15\)-08](https://doi.org/10.33296/2707-0255-8(15)-08)

<https://orcid.org/0000-0002-9035-0535>

ЮЛІЯ БОБРИКОВА

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри інженерної
педагогіки та психології
Навчально-наукового
професійно-педагогічного
інституту
Української інженерно-
педагогічної академії,
м. Бахмут, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ТА ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ

Анотація. У статті проаналізовано використання інноваційних методів та технологій у процесі підготовки майбутнього інженера-педагога та визначено і обгрунтовано вплив використання інноваційних методів та технологій на розвиток педагогічної майстерності майбутніх інженерів-педагогів – учасників інноваційних процесів, покращення якісних показників навчальних досягнень студентів та необхідність використання інноваційних методів та технологій для майбутніх фахівців.

Розглянуто актуальність використання методів та технологій під час викладання економічних дисциплін в процесі професійної підготовки майбутнього інженера-педагога, які полягають у тому, щоб навчити майбутнього фахівця самостійно здобувати знання та застосовувати їх для розв'язання нових пізнавальних і практичних завдань; сприяти розвитку комунікативних здібностей; розширити коло спілкування; прищепити уміння користуватися дослідницькими прийомами: збирати та аналізувати інформацію, висувати гіпотези, робити висновки. Розглянуто методи інтерактивного навчання та їх організаційно-методичні форми, які є найбільш оптимальними щодо застосування на певному виді занять під час підготовки фахівців.

З'ясовано роль інноваційних методів та технологій у формуванні готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності, їх мислення та поведінки.

Схарактеризовано комплекс професійно значущих якостей майбутніх інженерів-педагогів необхідних для успішної професійної діяльності та особливу увагу приділено сучасним інформаційним технологіям, їх можливостям для вдосконалення професійних умінь.

Отримано висновки та вказано перспективи подальших досліджень в межах заданого напрямку.

Ключові слова: інновація, інноваційна технологія, фахівець, інженер-педагог, діяльність, професійна підготовка, професійна освіта, освітній процес, вища школа, знання, розвиток, цінності, умови.

Постановка проблеми. Рівень організації освітнього процесу у вищому навчальному закладі повинен відповідати світовим стандартам вищої школи, забезпечувати активне мотивоване здобуття студентами професійних знань та набуття якісної освіти. Сучасний соціально-економічний розвиток суспільства вимагає використовувати нові інноваційні методи та технології навчання студентів у вищих навчальних закладах, які дозволять майбутнім фахівцям бути більш конкурентоспроможними на ринку праці. Економічна освіта молоді є важливою складовою подальшого розвитку ринкових відносин в Україні. На сучасному етапі розвитку суспільства важливим є формування в сучасних фахівців економічної культури, що передбачає високий рівень фахової підготовки, дотримання законодавства України, правил професійної етики і норм загальнолюдської моралі. Сучасний фахівець має не просто досконало володіти знаннями, дотримуватися культури спілкування і культури поведінки, знати психологію поведінки, але і вміти критично мислити, бути гнучким, використовувати новітні комп'ютерні засоби, вміти знаходити найсучаснішу інформацію, що стосується

конкретної сфери діяльності з метою подальшого практичного застосування.

В умовах ринкових відносин важливо, щоб молода людина була не тільки підготовлена до майбутнього як знавець своєї спеціальності, а й розуміла загальнолюдську моральність, необхідність дотримання правил професійної етики. На сучасному етапі розвитку суспільства виникає необхідність у формуванні фахівця, який досконало володіє теоретичними знаннями і здатен успішно застосовувати їх на практиці, а також законослухняного громадянина із системою морально-етичних цінностей, який дбає про суспільні і загальнонаціональні інтереси. Організовуючи діяльність, спрямовану на отримання прибутку, підприємець-патріот несе особисту відповідальність за наслідки своєї діяльності перед державою, суспільством, споживачами, довкіллям, конкурентами, перед партнерами і співробітниками. Пріоритетним є творче економічне мислення, розуміння необхідності ухвалювати обґрунтовані рішення, що впливають на долю інших людей, особиста відповідальність за наслідки своєї діяльності. Щоб навчити молодь нестандартно, творчо мислити, необхідні інноваційні підходи до викладання дисциплін, нестандартні методи і форми навчання – інтерактивні методи.

Закон України «Про вищу освіту» серед основних завдань вищих навчальних закладів передбачає «забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності» [2]. Крім того, більшість законодавчих документів, національних програм стосовно вищої освіти наголошують на недопущенні зниження якості освіти, падінні рівня знань, моральному старінню методів і методик навчання. Саме суспільне консенсусне розуміння того, що освіта – це один із головних факторів цивілізаційного, економічного розвитку держави, дає сьогодні поштовх до стратегічного вирішення завдань і забезпечення

системного реформування національної вищої школи, адекватної модернізації та інтеграції її до європейського економічного, культурного, інформаційного простору. З огляду на сказане вважаємо, що у сучасному освітньому процесі проблема інноваційних методів навчання залишається однією із актуальних у світовій педагогічній і науково-дослідній діяльності. Однак в умовах трансформаційних змін у вищій школі потребують постійного ретельного вивчення та науково-практичного обґрунтування питання: кращого досвіду інноваційної освітньої діяльності; характеристики змісту інтерактивних форм навчання, специфіки їх використання у вищих навчальних закладах; індивідуалізовані, командні, проектні технології отримання знань, інформаційно-комунікаційні засоби навчання, онлайн-освіта та інші нововведення.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Існує велика кількість педагогічних методів та технологій, використання яких у навчальному процесі сприятиме формуванню конкурентноздатного фахівця.

Сутність процесу нововведень у технології і методи сучасного навчання та використання інноваційних технологій у навчальному процесі вищої школи стали об'єктом дослідження як зарубіжних, так і українських учених.

Проблемам інноваційної діяльності в освітній сфері було присвячені праці таких вчених, як: Л. Ващенко, Н. Артикуца, М. Поташника, О. Арламова, М. Бургін, В. Журавльова, Н. Юсуфбекова, А. Ніколса, Г. Герасимова, Л. Ілюхіна, І. Беха, Л. Даниленко, І. Дичківська, Н. Дубової, О. Коберника, О. Попова, Л. Подимова, А. Прігожина, В. Сластьоніна, А. Хуторський та ін. Питаннями професійної підготовки майбутніх фахівців займалися В. Биков, І. Каньковський, Р. Гуревич, М. Жалдак, О. Коваленко, А. Мелецінек, А. Сейтешев та ін. присвячені загальнотеоретичним, науково-практичним проблемам інноваційної

парадигми у вищій школі, окремим прогресивним формам і технологіям навчання, досвіду та перспективам їх використання в освітній практиці [3–7]. Зокрема, автори пов'язують інновації у навчанні з необхідністю: вдосконалення традиційного педпроцесу (модернізація, модифікація, раціоналізація); трансформації існуючого традиційного освітнього процесу, тобто радикальних перетворень та комплексних видозмін.

Проблемам підготовки інженерно-педагогічних кадрів присвячені роботи: С. Артюха, С. Батишева, Н. Брюханової, Г. Зборовського, Е. Зеєра, Р. Карпової, О. Коваленко, П. Лузана, А. Пастухова, О. Романовського, В. Сидоренка, О. Щербак та ін. Праці названих вище авторів сприяли накопиченню і систематизації знань, узагальненню досвіду підготовки студентів.

Формулювання цілей статті. Розкрити важливість ролі використання інноваційних методів та технологій під час викладання економічних дисциплін в процесі професійно-практичної підготовки майбутнього інженера-педагога. Розглянути та обґрунтувати особливості та необхідність використання найбільш оптимальних інноваційних методів та технологій при підготовці майбутнього фахівця.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах проведеного в Україні курсу на підвищення якості освіти важливим аспектом оцінки професіоналізму стає не стільки знання викладачем інноваційних технологій, скільки його готовність і вміння застосовувати на практиці інноваційні методи навчання. На тлі трансформації освітньої парадигми, при використанні термінології А. Моріти, актуалізується творча активність [1], проявляється і стає необхідним інструментом інноваційний підхід у викладанні. Спробуємо це довести.

У сучасному інформатизованому суспільстві, що забезпечує можливість доступу кожному студенту в глобальну мережу

Інтернетпавутині, роль викладача з простого «транслятора знань» перетвориться в «тлумача досвіду» і «транслятора смислів» [2]. Як розуміє наставник, він повинен розвивати ініціативу, творчий пошук і самостійність студента в прийнятті рішень з установкою на співробітництво та діалог. Сьогодні суть проблеми полягає в тому, що не завжди викладачі можуть застосовувати в навчальному процесі інноваційні методи та технології навчання. Це обумовлено в основному небажанням витратити додатковий час з їхньої підготовки і впровадження в навчальний процес, до кінця не усвідомлюючи користь від цього та ефективність, що може бути пов'язано з низьким рівнем кваліфікації, недооцінкою інноваційних переваг (при їх вмілому додатку до освітніх модулів) і з творчої пасивністю окремих педагогів. Причини вищесказаного, як це часто буває, також криються в морально-психологічному кліматі організації, показниками якого є: ступінь згуртованості співробітників, плинність кадрів, громадська оцінка праці та ін. Зокрема, В. І. Добриніна і Т. Н. Кухтевіч відзначають, що впровадження нововведень у вузі в значній мірі перешкоджає висока конфліктність по лініях «викладач - студент» і «викладач - викладач» [3]. І як результат - викладацький корпус вміє давати знання, а інспектора - перевіряти успішність засвоєння, але поки «розуміють» педагогічні методи та технології залишаються надбанням небагатьох ентузіастів» [3]. Тому дуже важливо розвивати в вузі інтерес професорсько-викладацького складу до інноваційних технологій і методів навчання, забезпечувати адміністративні умови і матеріальне стимулювання для їх використання. Інноваційний підхід в освіті означає зміну всієї освітньої парадигми. Якщо в середині ХХ ст. наука і знання сприймалися як абсолютні цінності і прагнення до істини було одним з моральних орієнтирів, то сьогодні найбільшого поширення набуває концепція «корисного знання», тобто знання обмеженого,

сконцентрованого на конкретиці та націленого на результат, який приносить самі негайну економічну вигоду [3,6]. Що став пріоритетним в навчанні процес формування моральних цінностей і індивідуальних моральних установок, вироблених на професійну етику, критичний мисленні і умінні представляти і відстоювати власну думку [4], не є миттєвим. Світова педагогіка вже з минулого століття працює в напрямку застосування інноваційних методів та технологій навчання на всіх щаблях, як її називають сьогодні, багатоступінчастої системи освіти.

Вперше термін «інновація», «нововведення» (від англ. - innovation) з'явився в наукових дослідженнях XIX ст.

Інноваційні технології – це нові методи навчання студентів, спрямовані на створення на занятті атмосфери співпраці і взаєморозуміння, виникнення в молоді зацікавленості у вивченні предмету шляхом залучення до проблем сьогодення. Саме інноваційні методи вчать студентів самостійному мисленню, вмінню відстоювати свої думки, сприяють правильному вибору життєвої позиції. Досягнути бажаного результату при викладанні економічних дисциплін допоможе поєднання традиційних та інноваційних методів навчання, які мають взаємодоповнювати один одного.

До інноваційних технологій навчання відносять: інтерактивні технології навчання, технологію проектного навчання і комп'ютерні технології. Таким чином, в сучасному викладанні можна виділити інноваційні технології (і методи) як із застосуванням технічних засобів, так і без них. Дійсно, в умовах загальної інформатизації та обраного курсу на побудову «інформаційного суспільства», коли інформація оновлюється в максимально короткі терміни і обсяг її перевищує фізіологічних можливості споживання (засвоєння), обійтися без технічної складової процесу навчання просто неможливо. Однак більш економічними для вузу,

ергономічними (в силу їх впливу на організм при недотриманні режиму праці і відпочинку) для окремих користувачів (студентів і викладачів) в порівнянні з технічними засобами є інноваційні технології, засновані на педагогічних і психологічних нововведеннях, без застосування технічних засобів. Безумовно, на початковому етапі розвитку інноваційного підходу, при низькій готовності економіки до створення інформаційного суспільства, вони, по суті, повинні мати пріоритет. При виборі навчальних інноваційних технологій, методів і визначенні їх доцільності потрібно орієнтуватися на цілі та ідеї навчання, способи їх постановки через зміст, структуру і навчальну діяльність, на кошти управління, матеріально-технічне та методичне забезпечення процесу навчання, на критерії його раціональності, інтенсивності та ефективності, специфіку викладання навчальних (зокрема, економічних) дисциплін. Велике значення мають активні методи навчання, при інноваційному підході стимулюючі ініціативність студентів в навчальному процесі, на противагу традиційному, де їх роль пасивна. Еволюція цього терміна проявляється за такими близьким за своєю суттю понять, як «активне соціально-психологічне навчання» [6,10], «інтенсивні методи навчання» [7], «інтерактивні методи навчання» [11], «інноваційне навчання» та ін. Інноваційні методи навчання засновані на використанні останніх досягнень науки та інформаційних технологій в освіті і педагогічних нововведеннях, що сприяють підвищити якість освіти шляхом розвитку у студентів творчих здібностей і самостійності. До них можна віднести методи: проблемного і проектного навчання, дослідницькі методи, тренінгові форми, що передбачають актуалізацію і розвиток наявного потенціалу. Вони можуть реалізовуватися як в традиційній, так і в дистанційній формі навчання [1,11], сприяють підготовці до розуміння, творчому дослідженню, самостійності мислення [2,7], максимально

наближаючи процес навчання до практики, зберігаючи при цьому навчальну обстановку, науковий підхід в рамках навантаження і компетенцій.

Інноваційний тип навчання передбачає в першу чергу відкритість, проникність для іншого, відмінного від власного, думки. Основа діалогізму в спілкуванні проявляється в умінні терпляче і з розумінням ставитися до альтернативних поглядів, поважати чужу точку зору, долучатися до конструктивного спілкування, мати установку на визнання раціонального моменту в іншій позиції [8]. Важливою характеристикою діалогічного контакту виступає рівність психологічних позицій взаємодіючих сторін. Тому ситуація двостороннього, взаємного впливу, на думку М. М. Бахтіна [6], є основою для співтворчості, так як істина народжується не в голові окремої людини, а в процесі діалогового спілкування людей, спільно що відкривають істину. Це звільняє педагога від авторитарних претензій на єдину точку зору, відкриває йому вихід до способів метадисциплінарного мислення (наприклад, синергетики), допомагає подолати ригідність мислення.

До найбільш рекомендованих інтерактивних методів навчання зараховані наступні: обговорення в групах, творче завдання, публічна презентація проекту, дискусія, ділова гра, аналіз конкретних ситуацій (кейс-метод), інтерактивна лекція, розробка проекту, перегляд і обговорення відеофільмів, тренінг, круглий стіл, колоквиум, «дерево рішень» і «мозковий штурм». Вони успішно застосовуються преподавателями в вивченні економічних дисциплін.

В даний час оцінка пропонованих вузом послуг відбувається з позицій привабливості його для споживача - абітурієнта, його батьків, потенційних роботодавців. Курс на підвищення якості освіти передбачає перехід до особистісно орієнтованої педагогіки в Україні.

Система освіти в цілому як авангард соціального і економічного розвитку суспільства зумовлюють проникнення інноваційних процесів в освіту. Їх вміле поєднання в сучасному вузі є продовженням, починаючи з дошкільної освіти, єдиного освітнього ланцюжка підготовки фахівців на всіх освітніх ступенях, здатної гнучко, своєчасно, нестандартно реагувати на зміни, що відбуваються в світі, що глобалізується. Іншими словами, творчий підхід у викладанні завжди мав місце, його паростки «пробивали» і будуть «пробивати товщу» всього застарілого, рутинного, неактуального в педагогічній науці і практиці. Не одне десятиліття триває творчий пошук, який виражається у винаході, розробці, впровадженні на практиці нових, все більш ефективних, «інноваційних», як прийнято їх зараз називати, методів і технологій навчання. Спочатку це були активні, потім інтерактивні, а в даний час - інноваційні методи і технології навчання, які постійно вдосконалюються; оновлюється і їх технічна складова.

Висновки. Підводячи підсумок, можна відзначити, що ефективність застосування інноваційних методів та технологій під час викладання економічних дисциплін у процесі професійно-практичної підготовки майбутніх інженерів-педагогів очевидна. Дані методи сприяють підвищенню рівня засвоєння знань, вчать студентів творчо мислити, застосовувати теорію на практиці, розвивають самостійність мислення, вміння приймати оптимальні в умовах певної ситуації рішення. Як показує практика, використання інноваційних методів в професійно орієнтованому навчанні є необхідною умовою для підготовки висококваліфікованих фахівців. Використання різноманітних методів і прийомів активного навчання пробуджує у студентів інтерес до самої навчально-пізнавальної діяльності, що дозволяє створити атмосферу мотивованого, творчого навчання і одночасно вирішувати цілий комплекс навчальних, виховних, розвиваючих завдань.

Використана література:

1. Буга Н.Ю. Становлення наукової та інноваційної діяльності у вищих навчальних закладах / Н.Ю. Буга // Економіст. – 2006. – № 9. – С. 60–64.
2. Галиця І.О. Інноваційні механізми активізації педагогічного і наукового процесів / І.О. Галиця // Вища школа. – 2011. – № 7/8. – С. 31–37.
3. Гречаник Б.В. Інноваційний потенціал вітчизняних ВНЗ: особливості та проблеми його формування / Б.В. Гречаник // Інвестиції: практика та досвід. – К., 2010. – №11. – С. 24–27.
4. Гуревич Р.С. Інформаційно-телекомунікаційні технології в підготовці майбутнього фахівця / Р.С. Гуревич // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. – К., 2002. – № 4. – С. 61–68.
5. Галиця І. Інтелектуально-конкурентні ігри як креативний механізм активізації педагогічного, наукового та інноваційного процесів / І. Галиця, О. Галиця // Вища шк. – 2011. – №1. – С. 104–107.
6. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. / І.М. Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 218 с.
7. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: Навч. посібник / І.М. Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 352 с.
8. Інноваційні педагогічні технології: теорія та практика використання у вищій школі : монографія / І. І. Доброскок, В. П. Коцур, С. О. Нікітчина [та ін.] ; Переяслав-Хмельниц. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих АПН України. – Переяслав-Хмельниц. : Вид-во С. В. Карпук, 2008. – 284 с.
9. Коваль Т.І Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності: Навч.-метод. посібник / Т.І. Коваль. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2009. – 380 с.
10. Кошечко Н.В. Методика викладання у вищій школі: Навч. посібник / Н.В. Кошечко. – Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2013. – 115 с.
11. Лисенко М. В. Інноваційна парадигма вищої освіти України за умов переходу до інформаційного суспільства : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.10 / Лисенко Микола Владиславович ; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Нац. техн. ун-т України «Київ. політехн. ін-т». – К., 2013. – 16 с.
12. Про вищу освіту : Закон України від 1 лип. 2014 р. №1556-VII // Офіц. вісн. України. – 2014. – №63. – Ст. 1728.

Reference

1. Boog N.Yu. Formation of scientific and innovative activity in higher educational establishments / N.Yu. Boog // Economist. - 2006. – № 9. - P. 60–64.

2. Halytsya IO Innovative mechanisms of activation of pedagogical and scientific processes / IO Halytsa // High School. - 2011. - № 7/8. - pp. 31–37.
3. B. Grechanik Innovative potential of domestic universities: features and problems of its formation / B.V. Grechnik // Investments: practice and experience. - K., 2010. - №11. - pp. 24–27.
4. Gurevich RS Information and telecommunication technologies in preparation of the future specialist / RS. Gurevich // Continuing Professional Education: Theory and Practice. - K., 2002. - № 4. - P. 61-68.
5. Halytsya I. Intellectual-competitive games as a creative mechanism of activation of pedagogical, scientific and innovative processes / I. Halytsya, O. Halytsya // Higher School. - 2011. - №1. - P. 104–107.
6. Dichkivska IM Innovative pedagogical technologies: textbook. tool. / I.M. Dychkivska. - K.: Akademvidav, 2004. - 218 p.
7. Dichkivska IM Innovative pedagogical technologies: Educ. manual / IM Dychkivska. –K.: Akademvidav, 2004. - 352 p.
8. Innovative pedagogical technologies: theory and practice of use in higher education: monograph / II Dobroskok, VP Kotsur, SO Nikitchina [and others]; Pereyaslav-Khmelnitsky. state. ped. them. G. Skovoroda, Institute of Ped. education and adult education of APS of Ukraine. - Pereyaslav-Khmelnitsky.: Issue of SV Karpuk, 2008. - 284 p.
9. TI Koval Training of Higher School Teachers: Information Technologies in Pedagogical Activity: Educational Method. manual / T.I. Blacksmith. - K.: View. Center of KNLU, 2009. - 380 p.
10. Koshechko NV Teaching Methods in Higher Education: Educ. manual / NV Kitty. - Nizhin: NDU them. Gogol, 2013. - 115 p.
11. Lysenko MV Innovative paradigm of higher education of Ukraine in the conditions of transition to the information society: author. diss. ... Cand. philosopher. Sciences: 09.00.10 / Lysenko Nikola Vladislavovich; Ministry of Education and Science, Youth and Sports of Ukraine, Nat. tech. University of Ukraine «Kyiv. polytechnics inst-t». - K., 2013. - 16 p.
12. On higher education: Law of Ukraine of July 1 2014 No. 1556 VII // Off. hanging Of Ukraine. - 2014. - №63. - Art. 1728

ЮЛИЯ БОБРИКОВА

кандидат педагогических наук,
доцент кафедры инженерной педагогики и психологии
Учебно-научного профессионально-педагогического института
Украинской инженерно-педагогической академии,
м. Бахмут, Украина

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИННОВАЦИОННЫХ МЕТОДОВ И ТЕХНОЛОГИЙ ПРИ ПРЕПОДАВАНИИ ЭКОНОМИЧЕСКИХ ДИСЦИПЛИН В ПРОЦЕССЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ИНЖЕНЕРОВ-ПЕДАГОГОВ

Аннотация. В статье проанализировано использование инновационных методов и технологий в процессе подготовки будущего инженера-педагога и обосновано влияние использования инновационных методов и технологий на развитие педагогического мастерства будущих инженеров-педагогов – участников инновационных процессов, улучшение качественных показателей учебных достижений студентов и необходимость использования инновационных методов и технологий для будущих специалистов.

Рассмотрены актуальность использования методов и технологий при преподавании экономических дисциплин в процессе профессиональной подготовки будущего инженера-педагога, которое заключается в том, чтобы научить будущего специалиста самостоятельно добывать знания и применять их для решения новых познавательных и практических задач; способствовать развитию коммуникативных способностей; расширить круг общения; привить умение пользоваться исследовательскими приемами: собирать и анализировать информацию, выдвигать гипотезы, делать выводы. Рассмотрены методы интерактивного обучения и их организационно-методические формы, которые являются наиболее оптимальными по применению на определенном виде занятий при подготовке специалистов.

Выяснена роль инновационных методов и технологий в формировании готовности будущих специалистов к профессиональной деятельности, их мышления и поведения.

Охарактеризован комплекс профессионально значимых качеств будущих инженеров-педагогов, необходимых для успешной профессиональной деятельности и особое внимание уделено современным информационным технологиям, их возможностям для совершенствования профессиональных умений.

Получены выводы и указаны перспективы дальнейших исследований в рамках заданного направления.

Ключевые слова: инновация, инновационная технология, специалист, инженер-педагог, деятельность, профессиональная подготовка, профессиональное образование, образовательный процесс, высшая школа, знания, развитие, ценности, условия.

JULIA BOBRIKOVA

candidate of pedagogical sciences,
Associate Professor, Department of Engineering Pedagogy and
Psychology
Educational-scientific professional-pedagogical institute
Ukrainian Academy of Engineering and Pedagogy,
Bakhmut, Ukraine

APPLICATION OF INNOVATION METHODS AND TECHNOLOGIES DURING TEACHING ECONOMIC DISCIPLINES IN PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE ENGINEERS

Abstract. The article analyzes the use of innovative methods and technologies in the process of preparation of the future engineer-teacher and determines and substantiates the influence of the use of innovative methods and technologies on the development of pedagogical skills of future engineers-pedagogues - participants of innovative processes, improvement of qualitative indicators of teaching methods and use technologies for future professionals.

The relevance of the use of methods and technologies in the teaching of economic disciplines in the process of professional training of future engineer-teacher, which are to teach the future specialist to independently acquire knowledge and apply them to solve new cognitive and practical problems; promote the development of communication skills; expand the circle of communication; to foster the ability to use research techniques: to collect and analyze information, to make hypotheses, to draw conclusions. The methods of interactive learning and their organizational and methodical forms are considered, which are the most optimal for the use of certain types of training in the preparation of specialists.

The role of innovative methods and technologies in shaping future professionals' professional readiness, thinking and behavior has been clarified.

The complex of professionally significant qualities of future engineers-educators necessary for successful professional activity is characterized and special attention is given to modern information technologies, their opportunities for improvement of professional skills.

The conclusions are drawn and the prospects for further research within the given direction are indicated.

Keywords: innovation, innovative technology, specialist, engineer-teacher, activity, vocational training, vocational education, educational process, higher education, knowledge, development, values, conditions.